

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hradky | Perálec

- 2 Setkání Taizé
- 2 Vánoční pohled pro misie
- 2 Pouť důvěry Taizé
- 3 Taizé
- 3 Tříkrálová sbírka 2015
- 4 Tříkrálová
- 5 Doba předpostní
- 5 Poděkování
- 5 Sbíráám, sbírááš, sbírááme
- 6 Benefiční ples
- 6 Víte, že
- 6 Prosba dětí
- 6 Pohádka o železné kouli na řetěze
- 6 Karel IV. a Arnošt z Pardubic
- 7 Skautský ples
- 7 Karneval
- 7 Stavba nového kostela
- 8 Kuřičák
- 9 Ohlédnutí za rokem 2014
- 9 Taneční bál
- 11 Kalendář, intence

Milí farníci,

možná i vás v posledních dnech neblaze překvapila zpráva o teroristickém útoku na redaktory francouzského satirického magazínu Charlie Hebdo. Mnoho lidí zareagovalo odsouzením tohoto hrůzného činu, který připravil několik lidí o život. Vyvolalo to vlnu solidárních protestů v mnoha zemích, ale i velkou diskuzi o svobodě slova. Zvláště v našich českých sdělovacích prostředcích se diskutovalo, zda je možné, aby svoboda slova byla bez hranic?

My křesťané jistě chápeme, že každá svoboda má svá omezení a to především v úctě a respektu k Bohu a k bližnímu. Hovoří nám o tom na začátku v Písmu sv. příběh prvních lidí v ráji a pak mnoho dalších. Pán Ježíš připomíná pravidlo, které jde ještě o kousek dál, když říká: „Miluj bližního svého jako sám sebe“.

Kardinál Miloslav Vlk se v Mladé frontě Dnes zamýšlí, zda existuje něco v naší společnosti, co by nás formovalo, vychovávalo ve svobodě? Říká: „Jistě, lidé uznávají, že jsou ve společnosti stanovena určitá pravidla, která je třeba dodržovat, a že jejich nedodržování je trestné, ale v mezilidských vztazích si často žádá omezení své svobody nepřipouštějí.“

Svoboda je základním rysem každého člověka, s ní se rodí a ona tvoří jeho důstojnost. Souvisí s jeho zaměřením k pravdě a dobru, k hodnotám. Umožňuje mu, aby o ně usiloval. Člověk je tvor společenský, jak říkal Aristoteles a jak to poznáváme i z prvních stránek Bible. Je určen žít ve společenství a není mu dobře, když je sám. Chce být s druhými a pro druhé. Je stvořen k lásce a pro lásku a ne k narušování hodnot a dobra druhých. To je naše identita.

Svoboda je naše vnitřní mohutnost, zaměřená k tomu, abychom o to usilovali, a tak se opravdu stávali člověkem. Schopnost svobody je nám tedy dána a má být rozvíjena a dobře užívána, aby člověk dosáhl svého určení, aby byl spokojen a šťasten. Každé zneužívání svobody k útoku na druhé je vlastně duchovní agrese, teroristický čin.“

Myslím si, že i nás samotné by měla tato zvláštní situace postrčit k tomu, abychom se zamysleli, jak my sami dar svobody využíváme či zneužíváme ve svém každodenním životě. Zda dokážeme i svobody slova užívat s respektem a úctou k druhému? Zda se neuzavíráme do sebe, ale dokážeme dobrou komunikací rozvíjet a prohlubovat dobré vztahy s bližními? Víme, že jsme ve škole „života“, a tak se učme a nebojme se začínat znovu, když se nám něco nepodaří. Nechme se vést samotným Ježíšem, který je naším nejlepším učitelem, a který nám ukazuje, jak svobodu zamýšlel sám její Stvořitel.

V tomto roce budeme prožívat Národní eucharistický kongres. Abychom se na něj připravili, budeme více o eucharistii nejen hovořit, ale byl bych rád, kdybyste ji mohli plněji prožívat. Ať při mši sv., tak při adoraci. Zde nám Pán dává velkou příležitost se s ním velice blíže setkávat a komunikovat s ním. Zvláště vás chci pozvat k adoracím, které jsme s Pastorační radou navrhli jako naši zvláštní přípravu na kongres. V Nových Hradech to je adorace vedená vždy nějakou skupinou z farnosti poslední neděli v měsíci od 17.30 hod. do 18.00 hod. V Proseči jsme zvolili celodenní adoraci první neděli v měsíci, která začíná po mši sv. a končí v 18.00 hod. Prosim, udělejte si chvíli času pro toto blízké setkání s Pánem Ježíšem a s upřímností si s ním

Setkání Taizé

Žádná okázalost, ale prostota, jednoduchost, upřímnost, pokora, touha po jednotě. Těmito slovy bych vyjádřil, jak na mě působí komunita bratří z francouzské vesničky Taizé. Poštětilo se mi, že jsem tam mohl před dvěma lety slavit Velikonoce a od té doby mě i dalším desetitisícům mladých lidí na celém světě přirostla k srdci. Nesmírně mě proto potěšilo, když jsem se dozvěděl, že letošní Nový rok bude komunita Taizé vítat spolu s 30 000 mladých lidí v Praze. Sami jste asi ve sdělovacích prostředcích zaznamenali, že se tato událost uskutečnila. Pár nás tam z naší farnosti taky bylo a jsem za to moc rád. Pravda, oproti setkání přímo v Taizé to bylo jiné, ale když se spolu s plnou halou modlíte během písně Blízko je Pán, kterou zpívají všichni česky – někdo s anglickým přízvukem, jiný s francouzským, je vám jedno, jestli se ta hala nachází v malebné Francii nebo rušné Praze.

A myšlenky, které jsem si ze setkání odvezl? Bratr Alois, představený komunity, nás vybídl, abychom se každou neděli večer připojili půlhodinou svého času k celosvětové modlitbě za mír. Když vidím, jak se svět bouří, a mé nulové šance stát se prezidentem Ruska, nemám moc jiných možností, jak přispět světovému míru, než právě modlitbou. Celým setkáním se jako červená nit táhla touha po jednotě. Proč se zaměřovat na to, co nás odlišuje, když nás spousta věcí spojuje? Pojďme tvořit jednotu i v našich končinách a společně chvalme Hospodina takovým způsobem, na kterém se shodneme!

Pavel Vích

popovídejte (dejte prostor především jemu, ať hovoří).

Do nového roku každému z vás přeji a vyprošuji vše dobré z Božích rukou.

Váš o. Zdeněk

Vánoční Pohled pro misie

Milí přátelé, v průběhu adventní doby jste měli možnost - v prosečském i peráleckém kostele - podpořit prodejní výstavku vánočních pohlednic, přáníček a svíček, které jsme pro tuto příležitost připravili s dětmi z našeho Misijního klubka. Celkový výnos ve výši 3901,- Kč byl již na konci roku 2014 odeslán na účet Papežského misijního díla (PMD), kde bude využit v rámci projektů zaměřených na vzdělávání dětí, katechezi, lékařskou péči, podporu sirotčinců a podobných zařízení.

Velmi si ceníme vaší štědrosti a jménem misionářů z našeho „klubíčka“ srdečně děkujeme! Činnost Papežských misijních děl je zcela závislá na štědrosti dárců a vzájemné solidaritě. Je mnoho těch, kteří naši pomoc opravdu potřebují. Zvláště v době vánočních svátků si možná mnozí z nás uvědomí, jak veliký rozdíl je mezi životními podmínkami v různých částech naší planety. Prostřednictvím PMD máme možnost zažít radost z obdarovávání - žádný dar přitom není malý.

Někdo se může ptát, proč ještě v dnešní době, kdy většina lidí používá jiné formy komunikace (převážně elektronické), malovat pohledy? Zaujalo mne zdůvodnění, které najdeme na oficiálním webu Missia. Z tohoto zdroje se dozvíme, že stejně jako se Bůh dívá na každého z nás, můžeme i my „pohlédnout“ do tváře mnoha lidí, kterým pohlednice udělá radost. Na internetové adrese: <http://www.missio.cz/> je mnoho dalších zajímavých příspěvků a na odkaze: <http://kino.misijnidila.cz/> dokonce můžete i „zajít do misijního kina“.

Za Misijní klubko 202 Jana Renzová

Pout' důvěry Taizé

Nejsou to vlastně ještě ani čtyři měsíce, co jsem tak jako spousta dalších lidí přemýšlela o tom, jak se do nového roku změním. Jak začnu cvičit, méně času pobývat na počítači, více se učit, trávit více času doma a spousta dalších předsevzetí různého typu, týkající se toho, jak se člověk od nového roku změní k lepšímu.

Asi dva měsíce před Vánocemi se mi do rukou dostala zajímavá informace, která oznamovala, že letos, přes Nový rok, se v Praze bude konat evropské setkání Taizé. Nejdříve jsem si říkala, co to asi tak může být a jak asi člověk může prožít Silvestr a Nový rok v Praze mezi

spoustou mladých lidí. Když mi však můj tatínek řekl, že on sám se tohoto setkání zúčastnil před dvaceti lety, také zde v Praze, a že mi vřele doporučuje, abych se domluvila s kamarády a na toto setkání vyrazila, už jsem neváhala. Zjistila jsem si, že Taizé je dočista malinká vesnička ve Francii a tato komunita, založena bratrem Rogerem a nyní vedená bratrem Aloisem, pořádá evropská setkání každý rok v jiné zemi.

Domluvili jsme se s kamarády, sehnali místo, kde bychom mohli složit hlavu a 29. prosince jsme se jako parta osmi lidí vydali do Prahy se spoustou otázek a očekávání, jak asi bude probíhat začátek Nového roku právě v Praze. Ještě při cestě vlakem do Prahy mě napadala spousta předsevzetí, která bych mohla od Nového roku začít plnit, v tu dobu jsem neměla ani nejmenší tušení o tom, že během těchto pár dní od základu změním svůj názor na předsevzetí, slavení Silvestra a možnost nového začátku právě pod událostí Nového roku. Upřímně řečeno, mé představy o tomto setkání byly velmi chudé. Netušila jsem, co by se dalo v takovém množství lidí zorganizovat. Měla jsem však nadšení, že Nový rok letos prožiji právě v Praze. Vše bylo nakonec úplně jinak a má očekávání byla dalece přesazena.

Celé setkání, kterého se zúčastnilo 35 tisíc lidí (z toho 29 tisíc cizinců) se neslo v duchu společných modliteb, zpěvů, meditace a promluv bratra Aloise. Modlitby byly osobní i společné za světový mír. Zpěvy byly jednoduché, složeny přímo v Taizé. Tyto modlitby se konaly na různých místech Prahy. V katedrále sv. Víta, v kostele sv. Mikuláše nebo v obrovských halách na Letňanech. Během každé modlitby mi bylo ukazováno, jak pomíjivé a zavádějící je slavení Nového roku. Měli jsme možnost vidět oslavy Silvestra na Staroměstském náměstí, kde se lidé na povel radují z toho, že mohou začít zase znovu (a povětšinou místo toho druhý den leží v nemocnici).

Největší dar, či uvědomění, které jsem si z tohoto setkání přivezla, je o možnosti začínat znovu každý nový den. Každý den i každou minutu se člověk může rozhodnout pro něco nového. Rozhodnout se pro něco a znovu začít může kdykoliv.

Celé to zní, jako kdybych Nový rok nějakým způsobem odsuzovala. Není tomu tak. Každý člověk si může začít znovu, kdy chce a pokud potřebuje k novému začátku právě 31. prosinec a 1. leden, necht' je to pro něj vždy ten nejlepší začátek.

Má předsevzetí se vytratila, mám snad jen jediné: začínat a začínat znovu, kdykoliv mě to (znovu) napadne.

Veronika Poslušná

Tříkrálová sbírka 2015

Oblastní charita Nové Hrady u Skutče se každý rok zapojuje do Tříkrálové sbírky, kterou pořádá Charita ČR. Během prvních dvou víkendů v lednu se do více jak 91 obcí, které svým územím spadají pod výše uvedenou organizaci, vydalo více než 200 skupinek koledníků na tradiční Tříkrálovou sbírku. Děti v oblecích a s královskou korunou na hlavě chodily po obcích a za zpěvu koledy *My tři králové jdeme k vám*, navštěvovaly vaše příbytky a zkratkou KMB - latinského „Christus mansionem benedicat“ neboli „Kristus žehnej tomuto domu“ označovaly jednotlivé dveře. Díky vaší štědrosti se vybralo 759 655 Kč a my tak budeme moci ze sbírky podpořit adopci na dálku v Indii, zrealizovat nákup auta se speciální úpravou pro ambulantní služby a začít realizaci úpravy domu v Hlinsku, kde chceme vybudovat tři bytové jednotky a v budoucnu tak poskytnout ubytování především matkám s dětmi, které se ocitly v tíživé sociální situaci.

Děkujeme všem duchovním otcům, kteří naši sbírku podpořili především duchovním posvěcením. Dále naše díky patří všem starostům obcí, kteří nám poskytli zázemí při počítání jednotlivých

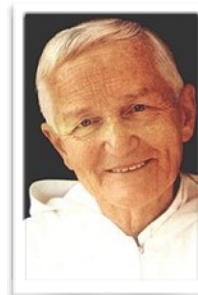
Taizé

Francouzská vesnička Taizé, která se nachází na jihu Burgundska, je domovem mezinárodní ekumenické komunity, kterou založil v roce 1940 bratr Roger, současným představeným je bratr Alois. Bratři se zavazují na celý život, že budou spolu sdílet materiální i duchovní společenství, život v celibátu a velké prostotě. Dnes tvoří komunitu více než sto bratří – katolíků i různých protestantských vyznání – z více než pětadvaceti různých národů.

Srdcem každého dne v Taizé jsou tři společné modlitby. Bratři se žijí pouze svou prací. Nepřijímají pro sebe žádné dary nebo dotace. Někteří z bratří žijí v malých skupinkách – fraternitách – mezi nejchudšími lidmi.

Od konce padesátých let dvacátého století mnoho tisíc mladých lidí z různých zemí nachází cestu do Taizé, kde se podílejí na týdenních setkáních s modlitbami a rozjímáním. Mimo to bratři z Taizé navštěvují lidi v Africe, Severní i Jižní Americe, Asii a Evropě a organizují malá i velká setkání, která jsou součástí „pouti důvěry na zemi“.

bratr Rogers

bratr Alois

převzato z www.taize.fr/cs

Tříkrálová sbírka 2015

Farnost Proseč

3 600,00	Bor u Skutče
2 366,00	Česká Rybná
6 393,00	Perálec
53 622,00	Proseč
5 650,00	Zderaz
71 631,00	CELKEM

Farnost Nové Hrady

2 749,00	Doubřavice, Dvořiště
6 142,00	Chotovice
3 810,00	Jarošov
5 131,00	Leština
6 042,00	Libecina
1 660,00	Mokrá Lhota
2 133,00	Nová Ves
3 161,00	Nové Hrady
6 874,00	Přiluka
5 137,00	Suchá Lhota
42 839,00	CELKEM

pokladniček a věnovali nám svůj čas při organizování celé sbírky. Děkujeme všem koordinátorům, kteří zajišťovali hladký průběh celé sbírky, všem skoro tisícům dobrovolníků, kteří se v pláštích a korunkách vydali, někdy i v ne moc příznivém počasí, do ulic. A především moc děkujeme vám, kteří jste svým příspěvkem do charitních pokladniček celou tuto velmi záslužnou akci podpořili a nezapomněli také na sladké odměny pro malé krále, kterým tak činíte nepopsatelnou radost a dáváte jim motivaci pro koledování i v příštích letech.

Blanka Vopařilová ředitelka Oblastní charity Nové Hrady u Skutče

Tříkrálová

Slabost pro magickou trojku, nosíme v sobě od dětských let. Nedivme se, když v pohádkách, tak často bývala plněna tři přání - král míval doma tři krásné dcery - princezny, nebo krásné urostlé tři syny. Popelka pro tři oříšky ke štěstí přišla... Ještě jedné trojici patřival dětský obdiv od chvil, kam naše paměť sahá. Tři velmoži, kteří nesli vzácné dary malému Jezulátku! Ani to nevadilo, že byly postavičky dřevěné! Patřily jesličkám, kde nechyběla ani hvězda, mech ze stránky od potoka, kde se scházely děti a prožívaly velké bojové chvíle. A kluci? Zase ta trojka kamarádů, chodili od stavení ke stavení. Z plna srdce zpívali, koledovali, přáli štěstí - zdraví - dlouhá léta. Běhali, navštěvovali a rozdávali radost po celé obci.

I dnes má svátek Třích králů pro dospělé své kouzlo a nepatří jen k blednoucímu vzpomínání. Štěstí, zdraví, dlouhá léta? Je to jen pár slov k hlubšímu zamyšlení. Svátek svatých Tří Králů, je poselství, které myslí na druhé a šíří kolem sebe radost. Díky vám všem, kteří jste darovali svůj volný čas ke koledování, díky, že jste oblékli královská oblečení a ten černý vzadu, umounil si bradu.

Marie Soukalová

Doba předpostní

Noc, den, svítání
Marie sní a dává, pozoruje Ježíše.
Je to příliš dospělý muž.

Je nádherný, myslí si.
Vše chvěje se nad prostřeným stolem:
olivy, olej olivový, fíková marmeláda, harissa, chlebové placky.
Josef (možná smutný) zpovzdálí
smířeným pohledem nazírá do krajiny-překrásné.
V kraji na kraji pouště.
Ježíš je v očích své matky,
políbí se a odchází.

Opánky, s vodou mých, chlebové placky.
Ježíš jde sám, Josef se duchem loučí
a smutek s předtuchou bolestného.

Kristus odhodlán, pevný v krocích.
Marie je v tichu, pláče a modlí.
Dlouhých čtyřicet dní, samota, strach, zima, bolest, vyčerpání, zlo-boj.
Musí to tak být!
Ježíš tuší, vědomí plné
přijdou mnohem těžší chvíle.

Poušť přijala vznešenou kráčející postavu a zavřela své brány.
Po celých čtyřicet dní.
Ježíši, nemáš úniku! Máš to zapotřebí?
Člověk a Bůh vtělený.
Už tenkrát v době Tvého narození jsi musel utíkat,
přitom jsi byl malé dítě.
Samoty čtyřicet dní, bez Marie.
Josef usmutněn, věřící ve svůj cíl,
stárnoucí a unavený, mnoho sil už nezbývá.

Jošua jde pouští,
opouští smutná, srdce bolavá.
Má to všechno smysl?
Kolik lidí zemře nenávisť krutovládců (hloupých premiérů a prezidentů)?
Mnoho státníků, věřících, zneužije mého jména pro větší moc a majetek.
Proč tolik lidí mě nenávidí?
Proč?
Ublížuji snad někomu? Dávám Lásku, dobro a ukazuji cestu.

Rozhodl jsem se být.

Poušť je písek pestrobarevný, poušť je nehostinná i plná života.
Jak snadné rozdělat oheň v noci chladné.
Pán je sám, i já jsem sám a přemýšlím.
Mám strach a obracím se k Bohu, Otcí.

Život tančí se smrtí živoucí proměnu - protikladů.

A jeden ve druhém se ve mně spojují, tím nekonečným Duchem.
Trojice věčnosti se sklání, pokořuje a pouští putující.
Dny se nepočítají, čas tvoří pouze den a noc.

Poděkování

Od října minulého roku, každé čtvrté odpoledne, patří sál orlovný v Proseči tančícím a cvičícím dětem. Pod vedením Olgy Klímové a Veroniky Roušarové cvičí nejen ti nejmenší, ale s radostí se přidávají i maminky. Díky Jednotě Orel máme nejen zázemí, ale také mnoho cvičebních pomůcek jako jsou overbálky, obruče a malé kroužky, mini lavor na točení, trampolína nebo barevný padák. Naše půlroční snažení jsme mohli zúročit na vánoční besídce v sokolovně, kde děti zatančily Tanec princezen. Cvičení rodičů s dětmi bude pokračovat také v tomto roce, a proto mezi nás zveme další maminky, dětičky, ale i odvážné tatínky. Za připravený program každého setkání a čas nám věnovaný patří poděkování našim cvičitelkám a velké díky též Jednotě Orel za ochotu a podporu. Těšíme se na všechno nové, co nás ještě čeká a snad opět někdy budeme mít příležitost ukázat, co jsme se naučili a potěšit tak i ostatní.

E. Skalníková

Sbírám, sbíráš, sbíráme

V krátkosti ráda se zmiňuji o všech vašich dárcích pro misie. Od poslední zásilky odeslali jsme 75 kusů optických brýlí a 2.30 kg známek z došlých dopisů. Máme připraveny tři velké pytle víček z potravinových obalů k odeslání - jen si stále myslím, že počkám ještě chvíli, aby zásilka stála za odeslání. Nevím, jak vás sběr víček z potravinových obalů bude dlouho bavit, sbírat je a pak je zase přinést. Vím, nyní v zimních měsících se studené mnoho nepije. Sluší se, dát si velký hrníček čaje. Tak na zdraví! Prosím, sbíráme víčka jen z potravinových obalů. Nemíchejte ostatní do sbírky! Děkuji.

Marie Soukalová

Oblastní charita
Nové Hradky u Skutče
vás srdečně zve na

BENEFIČNÍ PLES,

který se koná dne

7. února 2015 od 20.00
v sále sokolovny
v Makově u Litomyšle.

K tanci a poslechu zahraje
skupina Trio Chorus.
Zajištěno je občerstvení
a bohatá tombola.

Víte, že...

Mariánský most v Ústí nad Labem spojuje dvě městské části Ústí nad Labem. Je to jeden z nejmodernějších mostů v České republice. Byl postaven v 90. letech 20. století. Odvážné architektonické řešení z atelieru architekta Romana Kouckého se dvěma 75 metrů vysokými pylony, na kterých je zavěšeno 30 lan se samotnou mostní konstrukcí, vzbudilo zájem po celém světě a bylo zařazeno mezi 10 nejkrásnějších realizací konce minulého století.

převzato Svá.

Prosba dětí

Duchu Svatý, prosíme tě,
pomáhej nám při učení,
ale také dobře žít,
ať i s chudšími spolužáky
umíme se rozdělit.

Pomoz také učitelům,
ať trpělivost mají,
vždyť ty chyby malých žáků
oni dobře znají. Děkujeme ti.

Marie Šplíchalová

Pohádka o železné kouli na řetěze

Nevlídne zimní počasí vítr, plískanice a dotěrná zima. K tomu ještě krátký den a samá tma. To nás nutí k tomu, abychom se zamysleli nad evangeliem první adventní neděle – Bděte a buďte připraveni, nevíte, kdy Pán přijde.

Žije mezi námi člověk, kterému lze i závidět jeho vyrovnanost a sílu snášet i křivdy, kterými musel ve svém životě projít. Dokázal brát od Pána vše, co mu posílal. Když to bylo pěkné a milé, radoval se a děkoval. Když to bylo těžké, říkával: „To nic, to si mě Pán Bůh jen obrušuje.“

Neváhal nastavit svůj život bez rozpaků pro každého svého bližního. I když sám měl doma pět nezaopatřených dětí. Neváhal vyprostit z odpadové jímky tři osoby, kterým už nezbyvalo moc života. A i on utrpěl moc na svém zdraví, ale nikdy jsem neslyšela, že by o tom někdy někomu řekl. Oprava chotovického kostela i farního kostela byla vždy jeho povinností a jak rádi jste s ním chodili všichni, hlavně muži na tomto díle pracovat. Tak ne náhodou máme tak pěkné kostelíčky, které se i panu biskupovi líbí. Co se od mládeže nazpíval v kostelích na pohřbech, na svatbách a všude, kde se lidi sešli. A když jsme se ptali: „tak co jsmo dlužní,“ vždy odpovídal: „zadarmo jsem dostal – zadarmo sám dávám“. K tomu ještě přidal nějakou veselou anekdotu, aby nás vždy potěšil. Tedy o něm doslova platilo a platí, že veselý člověk je od Pána, ale mrzout je vrcholné dílo ďáblovo. Pan farář Kulhavý ho vedl od mládeže ke zpěvu. A pan farář Říha si ho velmi oblíbil.

Je to už necelých deset let, kdy náš akolyta byl obviněn a bez zřejmých důkazů označen jako zloděj. Bolest a beznaděj, pravděpodobná nenávisť, nedorozumění jako černý prapor nad zakletým pohádkovým zámkem se rozprostřely nad královstvím novohradským. Vznesený princ z košumberského království kvapně dorazil do zbláčené země, aby rozfoukaný stoh slámy porovnal (ve stohu se nachází ona koule železná). I několik zkušených princů se pokoušelo černé závoje strhnout z království pod starým hradem. A jednoho dne král králů království královéhradeckého vyslal princátko zkušené i nezkušené dobojovati s touto zlou událostí. A princ statečně bojuje, a jestli nedobojoval, tak tam bojuje dodnes. ☺

Čas hrozně rychle kvapí a co my víme, kolik nám ho ještě zbývá a kolik nám ho Pán dopřeje. Za všechnu Tvoji obětavost, pomoc a povzbuzení veliké Pán Bůh zaplat'. Josefe, máme Tě moc rádi.

S.P. a 2P ☺

Karel IV. a Arnošt z Pardubic

V roce 2014 byla některá významná výročí pro českou katolickou církev a nejen pro ni, ale pro celý český národ. V roce 1344 před 670 lety bylo založeno pražské arcibiskupství, litomyšlské biskupství a položen základní kámen pro stavbu pražské katedrály sv. Víta.

To byl velký čin dvou státníků českého království: krále Karla IV. a arcibiskupa Arnošta z Pardubic.

Karel IV. se narodil 14. května 1316 jako syn Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny. Při křtu dostal jméno Václav. Jeho matka byla velká vlastenka, ta ho do 7 let vychovala. Jeho otec Jan byl člověk zhýralý, věčně byl v cizině, vyhledával války, souborje a ženy a do Čech jezdil jen pro peníze. Proto mu říkali „král cizinec“. Protože měl strach,

aby Češi nezvolili Václava českým králem a jeho nesadili, odvezl syna v roce 1323 do Francie, kde dostal při birmování jméno Karel. Zde poznal jinou kulturu a krásné stavby. Měl také dobrého vychovatele, kterým byl opat Petr Roger, pozdější papež Kliment VI.

Po roce 1333 se Karel IV. dostal do Čech, kde bylo všechno v troskách. Pražský hrad, královské statky a jmění bylo rozkradeno – a on se musel učit mluvit česky, neměl kde bydlet, neměl rádce a oddaný lid, země byla plná šlechtických lupičů.

Jako mladý zástupce krále Jana se staral o blaho země, potíral lupičství, dosazoval práva lidu a měst proti šlechtě. Znovu dával do pořádku královský majetek. Jeho prvním činem bylo vymanění českého království z područí mohučského arcibiskupa. To se stalo 30. dubna 1344 bulou papeže Klimenta VI. Pražské biskupství bylo povýšeno na arcibiskupství a tím se české království stalo samostatné a bylo podřízeno jen papeži. Arcibiskup mohl korunovat krále. Byla mu podřízena biskupství olomoucké a vratislavské. Téhož roku bylo zřízeno též litomyšlské biskupství. Arcibiskupem pražským byl jmenován tehdejší biskup Arnošt z Pardubic. Arnošt z Pardubic pocházel z rodu pánů z Pardubic a měl v erbů půlkoně. Narodil se 25. března 1297. Byl to velmi vzdělaný kněz, studoval v Itálii a Francii. Byl také kancléřem Karla IV.; v době jeho pobývání ve Francii byl vládařem v zemi. Byl to Karlův největší přítel, spolupracovník a rádce, pomáhal mu ve všech jeho projektech.

Dalším velkým dílem v roce 1344 bylo položení základního kamene při stavbě katedrály sv. Víta. Tu stavěl a projektoval Matyáš z Arrasu. Současně s tím začala přestavba Pražského hradu.

Roku 1347 byl Karel korunován českým králem. Další jeho velké skutky jsou: roku 1348 založení Nového Města pražského, které po 500 let od založení je ve stejných hranicích. Zřízení univerzity a položení základního kamene ke stavbě hradu Karlštejn.

Roku 1355 byl Karel v Římě korunován za císaře Svaté říše římské. Roku 1357 začal se stavbou Karlova mostu přes Vltavu. Zvětšil říši o Lužici, Braniborsko a slezská knížectví. Vydal mnoho prospěšných zákonů, pomáhal městům i chudým lidem, zveleboval zemědělství, dovezl vinnou révu a švestky, říkalo se jim Kadlátko.

Šťastná vláda „otce vlasti“ je velkým obdobím rozkvětu duchovní a hmotné kultury v Čechách. Jeho památníky nepokryté prachem starožitnosti přežily věky a mnohé instituce založené Karlem IV. určovaly české dějiny a namnoze působí dosud blahodárně v přítomnosti našeho národa. Karel dovedl vyjít vstříc potřebám země, odposlouchat její duchovní tep a stal se vykonavatelem myšlenek svých znamenitých předchůdců jako byl Přemysl Otakar II. a Václav II. Karlova osobnost je rozhodujícím činitelem v našich dějinách vlivem jeho vrozeného nadání, rozhledu a zkušeností. Zemřel 29. listopadu 1378. Měl velkolepý pohřeb a v pohřební řeči jej profesor Sorbonny Vojtěch Rankův z Ježova poprvé nazval Otcem vlasti.

Pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic zemřel roku 1364 také po 20 letech vlády. Byl to vynikající státník a kněz a byl pro nás svými skutky velkým synem národa a druhým zakladatelem Univerzity Karlovy. Byl to největší nástupce na stolci svatého Vojtěcha.

Jaroslav Cibulka

Stavba nového kostela

v letech 1912 - 1913, 9. část

Ale ani s tašemi nestalo se podle mé vůle. Žádal jsem v cihelně, aby nám zhotovili taše s dírkovanými palci, aby se mohly měděným drátem vázat k latím. Slíbili, ale úplně nedodrželi. Některé taše dírky měly, většina ne. Nevěděl jsem si s tím rady. Až teprve později zk-

ROVERSKÝ KEMEN OLO JUMP vás zve na !

SKAUTSKÝ PLES

NA DIVOKÉM ZÁPADĚ

07.02.2015 od 20:00

hudba: MIX
Vstupné: 80,-
sokolovna Proseč

více informací na www.junakprosech.cz
vstup pouze ve společenském nebo tématickém oblečení

KARNEVAL

SPOLEČENSTVÍ DĚTÍ
a Obecní úřad Perálec
vás srdečně zvu

na zimní rej masek

Kdy: v sobotu 7. února 2015
ve 14:30 hodin

Kde: v Perálci „na sále“

Čeká na vás plno her,
hudba a tanec.

Kdo nezapomene na masku,
dočká se sladké odměny.

Výtěžek dobrovolného vstupného
bude použit na charitativní
a humanitární účely.

Dospělí v masce vítáni :-)))

Kuřičák

Říci slůvko "Kuřičák" není třeba vysvětlovat. Každý ví a pozná o kom je řeč. Je to malý, docela dobře sjízdný kopeček. Tady my starší generace, ale i naše děti, dnes i vnoučata a pravnoučata, prožívali radostné chvíle zimních radovánek. Jízdy na saních nebo na vycpaném pytlí! To bylo jásání a křiku! Někdy byl i pád do blízkého potoka Volšinky. To však málokomu vadilo, a když, tak spěchal honem domů se převléci. Anebo také ne. "Kuřičák" je místo zimních radostí. Nejedna generace je v současné době smutná. Rozhodnutí našich radních zní, aby se zmiňované místo stalo stavební parcelou několika domků. Nikdo se neptal blízkých podměstských obyvatel! Snad to vyhláška i říká - domluvit se. Chudáci ti, kteří tam budou stavět. Nebudou tam vítáni. Ale větší chudáci ti, kteří utrpí zástavbou. Nejsem stavitel ani projektant. Aby se svah vyrovnal, musí se koryto potoka Volšinky zvýšit. K neuvěření skutečnost! Pak utrpí stejně obě strany bydlicích, kteří jsou svými obydlími níže postavené. Zahrady právě tak. Chodím snad každý den kolem a vždy je mě ze všeho smutno a u srdce bolí. Tady jedno z míst, které je všem dětem, místem pro radování, bude navždy pryč. Je to místo uprostřed obydli, děti nemají daleko domů, je možný dozor... Bezcitně se stane "Kuřičák" stavební parcelou. Kopeček "Kuřičák" by mohl se všemi generacemi vyprávět svoji historii.

Kopečku "Kuřičáku", díky! Díky za nás všechny, kteří jsme s tebou a u tebe prožívali radostné veselí na saních. Díky za radostné dětství, vábil jsi nás k sobě. Nám bylo vždy u tebe dobře.

Marie Soukalová

oušel jsem, šroubovým nebozecem s tvrdým ocelovým hrotem palce ty vrtati. Ale nebyly jsme ani s polovice hotovi, a tu jednoho dne dalo se do deště a stavbyvedoucímu nechtělo se poslati lidi domů, i řekl: „Dávejme tašky nahoru.“ A já nevzpomenův toho, že nejsou dosud provrtány jsem svolil, a tak se ocitily na střeše, a pak přišel pokrývač, a bylo pozdě je vrtati, a přece jsem s pokrývačem měl projednáno, vázati taše. Vyjádřil se sice, že po něm nesmí ani jedna taška spadnout, ale býval bych úplně spokojen, kdyby byly dráty upevněny. Stálo by to o málo více. Nemám tedy ani na tom viny.

Aby nezaprašoval sniž, dal jsem taše hned cementem podmazati. Ale na prvních dvou šárech, tam kde tašky leží na plechu pod svrchním žlabem, takzvaném lemu, čili „Saumu“, protože tašky jsou žlábkované, rýhované, nedoléhají rýhami na plech, a tam podmazány nejsou, protože pro trámůvi se tam pokrývač nemohl dostat. Mělo to být podmazáno z venku, od žlabů, ale nepřišli jsme na to, a pak vypukla vojna, a nebylo to možno. I dal jsem to podkroví vycpati slaměnými věchty, aby tam sniž nezaprašoval. Bude třeba dodatečně to učiniti.

Klenba.

Sklenutí lodi chrámové, jak navrhl při konkurenčním řízení inženýr Dittrich, jakož i presbytéze a kaple západní, a pásu pod chorem převzala firma Hrůza a Rosenberg v Praze za úhrnou cenu 4352 K, a sice 4000 K za klenby a 352 K za pás, s dovozem requisit na nádraží Rychmburk. My jsme dali písek hrubozrný úplně čistý na pás i šterk žulový čistý, dovoz i odvoz requisit od dráhy a ke dráze a veškerá lešení, na nichž teprve konstrukce pro vlastní klenbu se formovala. Klenba jest dle soustavy takzvaných kleneb Monierových. Zhotovila se nejprve podlaha, na niž upravila se forma celého klenutí z prken úplně tak, jak hotové klenutí vypadá. Laskavý čtenář necht' si představí to množství dříví: 1.) sloupy a trámůvi nesoucí úplně solidní podlahu, 2.) sloupy a podpěry nesoucí šalování klenby samé, 3.) nad tím trámůvi vazební stolice, krovy, zejména tam, kde kaple vyúsťují do lodí. 4.) mimo to všecko dříví kolem kostela a věže na lešeních. To nebyla maličkost, hlava z toho šla kolem.

Do zdi, dle projektovaného plánu a podoby klenutí vydlabaly se na 25 cm hluboké „kapsy“, to je zápouště, do nichž všechny okraje klenby se zapustily. Na prkennou konstrukci kladlo se nejprve síto a drátu asi 2 milimetry silného. Pak se položily tam, kde žebra se označují jako kosta železné pruhy v tloušce asi 2 cm trojmo vedle sebe, ode zdi ke zdi křížem, a zapustily se háky asi metr dlouhými do zdi směrem vzhůru zahnutými. Mezi takto utvořená žebra kladla se síť z prutů slabších a slabších, to vše propletlo se posléze dráty asi půl cm silnými. A na to rychle se lila směs třetiny cementu, třetiny kufšánského vápna, a třetiny čistého hrubozrného písku asi jako kroupy, tlučeného ze skály. V úbočích, kde žebra a klenutí celé sedí ve zdi, nalilo té massy veliká tloušťka, podobně na trojaté pruty, tvořící žebra. Jinde pak ztlouští asi 7 cm. Směs tato má tu vlastnost, že rychle tvrdne a klenba jest lehká. Pro velikost' lodi zašalována nejprve jen jedna polovina a pak druhá s použitím dřívější konstrukce.

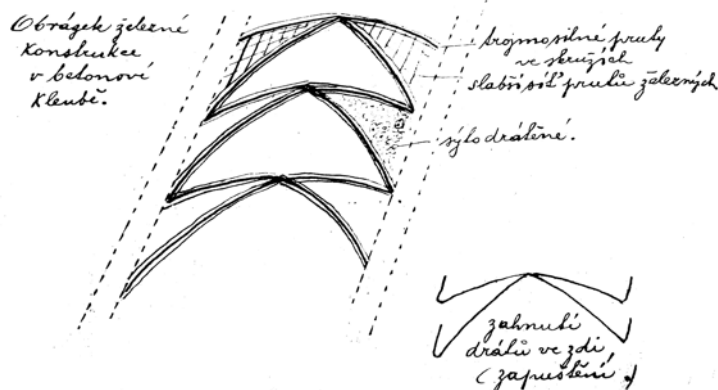
Než se mohla líti druhá polovice, zaschla polovice prvá, takže potom ta druhá nepřichytila k ní, a proto se objevila napříč lodí trhlinka, což ale nic neznamená. Toto klenutí spadnout nemůže, leč by massa odelnula od konstrukce železné, což dle povahy cementu, který k železu pevně se pojí, jest nemožné. Ovšem z vozem by se po klenutí jezdit nemohlo. Proto jest dána nad tím podlaha prkenná.

Klenbu sluší považovati za nehotovou. Bál jsem se na dluh mnoho dělati. K jejímu doplnění projektovány jsou: Čtyři veliké konsoly s podobami cherubinů pod čtyřmi největšími skružemi, kde se kaple poboční křížují s lodí. Projektovány jsou 1 m 50 cm. 6 velkých konsol, 80 cm vysokých bez podob cherubinů pod skružemi v lodí. Čtyři konsolky menší pod skružemi v presbyteři, a čtyři pod skružemi v západní lodí.

K tomu přiměřená malba s ornamentem rostlinným a štukovým, jak

naznačuje obraz 3. a 4. (v kronice).

Tímto doplněním mimo ozdobu docílí se toho, že skruže se prodlouží, protáhnou níže, čímž klenutí nabude výhledu lehkosti.

pokračování příště

Ohlédnutí za rokem 2014 v našich farnostech

Proseč - pokřtěni

Kristýna Izabela Skoupá, Josef Jan Chadima, Adam Čermák, Šimon Milan Pešek, Jiří Boháč, Alžběta Marie Košňarová, Anna Tesáková, Antonie Flídrová, Karolína Sádovská, Alice Marie Dostálová, Šimon Petr Roušar, Václav Dvořák, Magdalena Soukalová, Terezie Monika Brabencová, Matouš Martin Mauer, Jolana Drahošová

Proseč - první svaté přijímání

Miroslav Horníček, Petra Kynclová, Filip Skalník, Nina Sodomková, Kateřina Vaňousová

Proseč - oddání

Neil Shearstone a Lucie Šplíchalová, Jan Řebíček a Tereza Strausová

Proseč - pohřbení

Milan Třasák, Božena Bílá, Karel Lukáš, Jaromír Novák, Jan Černý, Marie Kálová, Lukáš Štorek, František Odehnal, Miroslav Lacman

Nové Hrady - pokřtěni

Emma Magdalena Hrdinová, Tereza Marie Novotná, Viktorie Anežka Česká Švarcová, Amálie Rozálie Sádecká, Filip Lukáš Kulhavý

Nové Hrady - oddání

Martin Pešava a Tereza Chadimová, Jan Chadima a Iveta Samková, Jiří Vašek a Petra Boušková

Nové Hrady - pohřbení

Marie Kopecká, Martin Sádecký, Vlasta Kusá, Václav Šimek, Jaroslav Zelenka, Emilie Fulíková, Marie Víšková, Ludmila Hrušková

TANEČNÍ BÁL

pátek 13. února 2015

v sokolovně v Proseči od 19:30 hod

k tanci i poslechu bude hrát

Bigband Chrudim
MEMORY BAND

Swing, foxtrot, rock'n'roll, latina, blues, klasické tance.

Předtančení ve stylu country.

Občerstvení z moravských zdrojů, bohatá tombola.

Vstupné: 100,- Kč

Ve všech prostorách sokolovny se nebude kouřit!

Těšíme se na shledanou !

Bál pořádá Evangelická církev v Proseči, <http://prosec.evangelnet.cz/>

Výtěžek bálu věnujeme na projekt prosečského evangelického sboru "Fond sdílení".

Solidarita na blízko a konkrétně.

Koncert NAŽIVO v Proseči

Adventní koncert sboru z Chrasti v Nových Hradech

Farní sbor v Nových Hradech

Kalendář

NE 1. 2.	4. neděle v mezidobí	
	<i>Proseč:</i>	9 - 18 adorace 16 - 18 svátost smíření, adorace
PO 2. 2.	svátek Uvedení Páně do chrámu	
		<i>Od 2. do 6. 2. bude P. Zdeněk na duchovní obnově</i>
SO 7. 2.	<i>Perálec:</i>	14.30 Dětský karneval
	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
NE 8. 2.	5. neděle v mezidobí	
	<i>Proseč:</i>	14.30 Ekumenická bohoslužba
ST 11. 2.	<i>Nové Hrady:</i>	po mši sv. setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	po mši sv. setkání nad katechismem
ČT 12. 2.	<i>Perálec:</i>	16.30 svátost smíření, adorace 18.00 mše sv.
PÁ 13. 2.	<i>Chotovice:</i>	10.00 mše sv. u sv. Josefa
	<i>Proseč:</i>	17.30 mše sv.
		<i>Od 14. do 20. 2. bude P. Zdeněk na dovolené</i>
NE 15. 2.	6. neděle v mezidobí	
		<i>Od 16. do 20. 2. jarní prázdniny</i>
ST 18. 2.	Popeleční středa	
	<i>Nové Hrady:</i>	17.00 mše sv., udělování popelce
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv., udělování popelce
NE 22. 2.	1. neděle postní	
	<i>Nové Hrady:</i>	16 - 18 svátost smíření, adorace
ČT 26. 2.	<i>Chotovice:</i>	17.00 náboženství 18.30 mše sv.
PÁ 27. 2.	<i>Česká Rybná:</i>	15.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 mše sv.
NE 1. 3.	2. neděle postní	
	<i>Proseč:</i>	9 - 18 adorace 16 - 18 svátost smíření
ČT 5. 3.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
PÁ 6. 3.	<i>Nové Hrady:</i>	17.00 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv., setkání mládeže
SO 7. 3.	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
NE 8. 3.	3. neděle postní	
ST 11. 3.	<i>Nové Hrady:</i>	po mši sv. setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	po mši sv. setkání nad katechismem
ČT 12. 3.	<i>Chotovice:</i>	17.00 náboženství 18.30 mše sv.
PÁ 13. 3.	<i>Česká Rybná:</i>	15.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	17.30 mše sv.
NE 15. 3.	4. neděle postní	

Proseč intence a čtení

čtení a žalmy cyklus B

- 7.2. Za Jaroslava Mareše a celý rod.
- 8.2. Za Jaroslava Němce a celou rodinu Němcovou. *čt: Božena Hromádková, Růžena Rejmanová*
- 15.2. *čt: Anežka Ječmenová, Anna Čermáková*
- 22.2. Za Marii a Josefa Stříteských a všechny živé i zemřelé z toho rodu. *čt: Eva Davidová, Marie Sodomková*
- 28.2. Na poděkování za 83 let života.
- 1.3. Za Jana Košňara, syna a rodiče z obojí strany. *čt: Adélka a Baruška Zvárový*
- 6.3. Za Josefa Bílého, manželku a rodiče z obojí strany.
- 8.3. Za Josefa Kašpara a rodiče z obojí strany.
- 11.3. Za Jiřího a Jindřicha Bulvovy.
- 15.3. Za Marii a Josefa Burešovy a dceru Marii.
- 19.3. Za Josefa Stříteského a manželku.
- 22.3. Za Jiřího Javůrka. *čt: Andrea a Martin Odehnalovi*
- 29.3. *čt: Jan Boštík, Jana Hromádková*
- 30.3. Za sestru Majellu Feltlovou.
- 1.4. Za Jaroslavu Němcovou, manžela a celou rodinu.
- 2.4. *čt: manželé Taláckovi st.*
- 5.4. *1. čt: Vlasta Talácková, 2. čt: Jiří Talácko, 3. čt: Iva Košňarová, 4. čt: Josef Roušar, 5. čt: Josef Soukal, 6. čt: Jaroslav Jána, 7. čt: Petr Jána, 8. epištola: Miroslav Vobejda*
- 6.4. *čt: Libuše Halámková*
- 12.4. *čt: Marie Višková, Eva Skalníková*
- 19.4. *čt: Miroslava Břeňová, Zdena Šplíchalová*
- 20.4. Za Boženu Bílou, manžela a sestru.
- 26.4. Za doktora Jiřího Bačkovského, jeho otce Jiřího a za živé a zemřelé rodiny z obojí strany. *čt: Marta Odehnalová, Růžena Soukalová*

Perálec intence

- 1.2. Za Bedřicha Havla, dvě manželky, děti a sestru Marii.
- 15.2. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.
- 8.3. Za rod Renžů a Šplíchalů, živé a zemřelé.
- 15.3. Za Ladislava a Anežku Kulhavých, oboje rodiče a švagrovou Růženu.

Nové Hrady žalmy

- 8.2. ž: *Romana Poslušná*
 15.2. ž: *Dáša Nováková*
 22.2. ž: *Karel Vopařil*
 1.3. ž: *Anežka Nováková*
 8.3. ž: *Růžena Odehnalová*
 15.3. ž: *Vendula Nováková*
 22.3. ž: *Dáša Nováková*
 29.3. ž: *Romana Poslušná*
 2.4. ž: *Růžena Odehnalová*
 3.4. ž: *Petr Poslušný*
 5.4. ž: *Anežka Nováková*
 6.4. ž: *Karel Vopařil*
 12.4. ž: *Růžena Odehnalová*
 19.4. ž: *Vendula Nováková*

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	N. Hrady	Perálec
NE	8.00	9.30	11.00
PO	7.45		
ST	17.30*	8.00	
ČT	7.45		
PÁ	17.30*		
SO	17.30*		

* od 29. 3. 2015 budou večerní mše sv. od 18.30 hodin

- **Modlitba růžence**
30 min. před mši sv.
- **Svatost smíření** 30 min. před mši sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také, jak je uvedeno v kalendáři.
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách:
www.farnispolecenstvi.cz.

Časopis pro vnitřní potřebu farností.

Duchovní správa:
Mgr. Zdeněk Mach
 tel.: 603 275 062, e-mail:
farnispolecenstvi@centrum.cz.

Uzávěrka příštího vydání:
 12. 4. 2015,

e-mail pro posílání příspěvků:
fs@1969.cz.

ČT 19. 3.	slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie	
	<i>Nové Hrady:</i>	17.00 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
PÁ 20. 3.	<i>Chotovice:</i>	10.00 poutní mše sv. u sv. Josefa
	<i>Proseč:</i>	16.30 setkání mladších dětí
		17.30 mše sv.
		19.30 Duchovní obnova pro mládež
SO 21. 3.	<i>Chotovice:</i>	9.00 Postní duchovní obnova
NE 22. 3.	5. neděle postní	
ČT 26. 3.	<i>Chotovice:</i>	17.00 náboženství
		18.30 mše sv.
SO 28. 4.	<i>Hradec Králové:</i>	9.00 Diecézní setkání mládeže
NE 29. 3.	Květná neděle průvod s ratolestmi	
	<i>Nové Hrady:</i>	15.00 Křížová cesta na hrad
	<i>Nové Hrady:</i>	16.00 svátost smíření
PO 30. 3.	<i>Perálec:</i>	16.30 svátost smíření
ČT 2. 4.	Zelený čtvrtek	
	<i>Nové Hrady:</i>	16.30 mše sv., setkání mládeže, bdění v Getsemanech
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
PÁ 3. 4.	Velký pátek	
	<i>Proseč:</i>	16.30 obřady Velkého pátku
	<i>Nové Hrady:</i>	18.30 obřady Velkého pátku
SO 4. 4.	Bílá sobota	
	<i>Proseč:</i>	adorace - bdění u hrobu
	<i>Nové Hrady:</i>	adorace - bdění u hrobu
	<i>Nové Hrady:</i>	20.00 vigilie slavnosti Zmrtvýchvstání Páně
NE 5. 4.	slavnost Zmrtvýchvstání Páně	
	<i>Proseč:</i>	5.00
	<i>Nové Hrady:</i>	9.30
	<i>Perálec:</i>	11.00
PO 6. 4.	Velikonoční pondělí	<i>bohoslužby jako v obvyklou neděli</i>
ST 8. 4.	<i>Nové Hrady:</i>	po mši sv. setkání seniorů
	<i>Proseč:</i>	po mši sv. setkání nad katechismem
ČT 9. 4.	<i>Chotovice:</i>	17.00 náboženství
		18.30 mše sv.
PÁ 10. 4.	<i>Česká Rybná:</i>	15.30 mše sv. v domě u Černíků
	<i>Proseč:</i>	17.30 mše sv.
SO 11. 4.	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
NE 12. 4.	2. velikonoční	neděle Božího milosrdenství svátost pomazání nemocných
PÁ 17. 4.	<i>Chotovice:</i>	10.00 mše sv. u sv. Josefa
	<i>Proseč:</i>	16.30 setkání mladších dětí
		17.30 mše sv.
NE 19. 4.	3. velikonoční	